

Λαονικού Χαλκοκονδύλου, ?Απόδεξις ιστοριῶν Α'
(CSHB, 3.1-5.4, 6.1-8.12
= ἔκδ. E. Darbö, I, 6.1-3.1
και 3.19-6.12)

ΛΑΟΝΙΚΟΥ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΟΥ *)

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

Λαονίκῳ Αθηναῖῳ τῶν κατὰ τὸν βίον οἱ ἐς θέαν τε καὶ ἀκοὴν πατ.
ἀφιγμένων ἐς ιστορίαν ξυγγέρωπαται τάδε, ὥστε δὴ τοῦτο Ven.
χρέως ἔτινενναι τῇ φύσει, ἅμα οἰόμενος καὶ μηδὲν αὐτῶν
ἄλλεως ἔχειν ἐς τοὺς ἐπιγιγνομένους, ξυνενεχθέντων, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, οὐδαμῆ δὲ λαποσόντων τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ποτὲ γέ-

νοιέντων μνήμης ἔχειν. τοὺς τε Ἕλλήνων γημι τελευτῆς τὰ
ἐς τὴν Αρχὴν αὐτῶν δημιουρηθήσαται, καὶ Τούρκων ἐπὶ μέγα
δυνάμεως καὶ ἐπὶ μέγιστον τῶν πάποτε ἡδη ἀφικομένων.
αὐτὸν δὴ τὴν τοῦτο τοῦ βίου εὐδαιμονίαν ἐπὶ τάνατοι φε-
ρ. 2 γοιέντην, ἐπιλεγόμενος ἕσχειν αὐτῇ καὶ ἄλλοτε ἄλλως, θέμις
ἡγούμαν εἶναι περὶ ὀμφοῦν τούτοις μνῆμην ποιεῦσθαι οὐκ
ἄεικη. ξυγγιγνοφήν δὲ τῆςδε ἀποδεικνύμενοι ἐπιμνησόμεθα
καὶ περὶ ἄλλων τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην γενομένων, οὐκ
δημιφι τόνδε τὸν ἐπ' ἔμοις χρόνον, οἵτις τε αὐτὸς παρεγενόμην
θεωτάτεσσος, καὶ ταῦλλος ἀπό τε τοῦ εἰκότος, μάλιστα δὲ συμ-10
βαιλούμενος, καὶ ὡς ἔτι παρὰ τῶν τὰ ἀμείνα φρονούντων
ἔσύκοντα πυθέσθαι περὶ αιτῶν, ἀλλ᾽ η ἀνά μάλιστα ἔχοι ὡς
ἀστραλέστατα ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀληθείας εἰρῆσθαι, μηδὲ ἐκεῖ-
νος γε πάντα ἔχραντος ἔχον ἡμῖν, οὓς Ἐλληνικῆ φωνῇ ταῦτα
Β. δέξιμεν, ἐπεὶ ἡγε τῶν Ἕλλήνων φωνῇ πολλαχῇ ἀνύ τὴν οἱ-15
V. 2 κονιμένην διέσπαρται καὶ συγκρατεῖ ἔχειται μέμικται. καὶ κλέος
μὲν αὐτῆς μέγα τὸ παρουσίαν, μεῖζον δὲ καὶ ἐσανθίσι, ὅπότε
δὴ ἀνά βασιλείαν οὐ φαίνεται Ἐλλην γε αὐτὸς βασιλεὺς καὶ
ἔς αὐτοῦ ἐσόμενοι βασιλεῖς, νῦν δὴ καὶ οἱ τῶν Ἕλλήνων πα-
δες ζυλλέγόμενοι κατὰ σφρόνι αὐτῶν ἔθιμα ὡς ἔνοιστι μὲν
σφρόνι αὐτοῖς, τοῖς δὲ ἄλλοις ὡς κράτιστα πολιτευόμενοι.
Ἐλληνες μὲν οὖν ὅσα ἀποδεικνύμενοι ἔσχα μεγάλα τε
καὶ περιφανῆ ἐπὶ μέγα ἀφίκοντο κλέος . . .

• • • μετὸν δὲ ταῦτα
ὑστέρον οὐ πολλαῖς γενεαῖς ἀλλεξανδρον τὸν Φιλίππον, Μα-
κεδόνων βασιλέα, Πέρσας ἀφελόκενον τὴν ἡγεμονίαν καὶ Ἰν-
δοὺς καταστρεψάμενον καὶ Αἰθύνης μοῖραν οὐκ ὀλίγην, πρὸς
δὲ καὶ Εὐρώπης, τοῖς μετ' ἐαυτὸν τὴν βασιλείαν καταλιπεῖν.⁵
ἔς δὲ δὴ Ῥωμαίον ἐπὶ τὴν τῆς οἰκουμένης μεγίστην ἀρχὴν
ζάρικομένους, ἵσταται τὸν ἔχοντας τύχην τῇ ἀρετῇ, ἐπιτρέ-
ψαντας Ῥώμην τῷ μεγίστῳ αὐτῷ ἀρχιερεῖ καὶ διαβάτας ἐς
Θράκην ἐφηγουμένους ἐπὶ τύδε τοῦ βασιλέως, καὶ Θράκης ἐπὶ
χωραν ἥπις ἐς τὴν Ἀσίαν ἐγγνήστω οἰκεῖται, Βυζάντιον Ἐλλ-
ηνίδα πόλιν μητρόπολιν σφρὸν ἀποδεκινύντας, πρὸς Πέρσας,
νῦν δὲ ἀνήκεστα ἐπεπόνθεισαν, τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, Ἐλλη-
νίς τε τὸ ἀπὸ τοῦδε Ῥωμαίοις αὐτὸν ἐπιμιγνύντας, γλότταν
μὲν καὶ ἡθὴν διὰ τὸ πολλῷ πλέοντας Ῥωμαίον Ἐλληνας αὐτοῦ
ἐπικρατεῖν διὰ τέλους φυλάκει, τοῦνομα μέντοι μηκέτι κατὰ τὸ
τὸ πάτριον καλούμενον ἀλλάζοσθαι, καὶ τοὺς γε βασιλεῖς
Βυζαντίου ἐπὶ τῷ σφρᾶς αὐτὸν Ῥωμαίον βασιλεῖς τε καὶ
αὐτοκράτορας σεμνύνεσθαι ἀποκαλέν, Ἐλλήναν δὲ βασιλεῖς
οὐκέτι οὐδαμῷτερον. τοὺς μέντοι Ῥωμαίονς ἐνθύμευσι
καὶ αὐτῶν ἀρχιερέα τὸν μέγιστον, οὐκ ὅλῃ ἀττα κατὰ τὴν 20
Φρονσείαν ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν διενεγχέντας, διακεκίνθαι τὰ
τε ἄλλα ἀφ' Ἐλλήνων, καὶ δὴ καὶ βασιλέα Ῥωμαίον ἐπιψη-
φίζουμένους, δὲ μὲν ἀπὸ Γαλατῶν δὲ δὲ ἀπὸ Γερμανῶν,

ἔς τὸνδε ἀεὶ τὸν χρόνον ἀποδεικνύντα· διαπρεπείσθαι δὲ
ἀεὶ πρὸς τὸν Ἐλληνας, οὐκέτεν δὲ διαλειποντας, ὥστε τὰ
ἔς θρησκείαν σφρὶς ξέμφωνά τε καὶ ξυνφδά καταστῆσαι ἀλ-
λήλους, κατὰ ταῦνδε ξυνιόντας, καὶ μέντοι Ἐλληνας μη ἔθελ-
δοσι Ῥωμαίοις διὰ χρόνον συμφρεδομένους τὰ πάτρια σφρὶς
καθεστώτα συγχέαν, καὶ ἀπὸ ταῦτης δὴ τῆς διαφορᾶς συν-³
χνοίς τε τῶν ἐσπερίων καὶ δὴ καὶ Ἐνετούς, ἐνάγοντος ἐπὶ
τάδε τὸν Ῥωμαίον ἀρχιερέως, στόλῳ στρατεύεσθαι μεγάλῳ
ἐπὶ τὸν Ἐλληνας, καὶ ἐπιόντας ἐς τὸ Βυζαντίον ἀφικέσθαι
10 καὶ τὸν πόλιν κατὰ κράτος ἐλεῖν. βασιλέα τε Βυζαντίου καὶ
Ἐλλήνων τοὺς ἀριστούς οἰχεῖται διαβάτας ἐς τὴν Ἀσίαν,
ἀφικομένους δὲ ἀποδεικνύγαι σφρὶς Νίκαιαν τὴν Ἐλληνίδα
πόλιν, τε βασιλείαν ἐν αὐτῇ ποιεύμενους, μετὰ δὲ ταῦτα οὐ
πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερεῖν τε αἰδίς Βυζαντίον, κρίνα
15 εἰσεληλυθότας ἐς τὴν πόλιν, καὶ ἐς τὴν Εὐρώπην αὖ διαβάν-
τας διαγενέθαται ἐν αὐτῇ βασιλείσιντας. βασιλέα δὲ Ἐλλήνων
μετὰ ταῦτα Ιωάννην ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἥδη αἰσθόμενον τὰ
Ἐλλήνων πράγματα, λαβόντα τε τὸν Βυζαντίου ἀρχιερέτη
καὶ Ἐλλήνων τοὺς ἐλλογίμους, διαπλεῦσαι ἀπιόντας ἐς Ἰτα-
20 λίαν, ἐς γε τὸν ἀπὸ Τούρκων ἐπηρημένον οἱ κίνδυνον ἐπε-
κούριαν οὐδέμενος οἴσεοθαι, ἥν ἐκείνοις τὰ κατὰ τὴν θρησκείαν

ενυμβῆ. γενούμενον δέ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ κοινωνησάμενον τῷ Ῥω-
μαίον ἀρχιερεῖ τὴν περὶ τὴν θρησκείαν διαφοράν, εἰς διά-
λεξιν μὲν πρῶτον καταστῆναι πολυτραγμανοῦντας, τελεν-
τῶτα δὲ ξυμβήναι αὐτῷ ἀμα τοῖς Ἐλλησι τὰ κατὰ τὴν δια-
P. 4 φοράν σφρὶς ξυνφδά ἀποδεικνυμένους καὶ τὴν διαφοράν⁵
σφρὶς διαλυμένους, ἐπικονρίζεις δὲ τυχόντα ἐν μέρει ἀποκο-
μίζεσθαι αἰδίς ἐπὶ Βυζαντίου. τοὺς μέντοι Ἐλληνας ἐν
οἴκον γενούμενους μη ἐψιεῖναι τοῖς δὲ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν σενόδοις
περιφραγμένους, ὁξιόντας σφρὶς μηδαμῇ εὐάγες εἰναι Ῥωμαί-
οις, ὃς δὴ μη ἀλια διαχνοῦσανοῖς, συντίθεσθαι τὸ πα-
τράν, καὶ οὕτω διάφορα διὰ τέλους γενέσθαι Ἐλλησι τὰ
πρὸς Ῥωμαίους.